

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Városi közgyűlés

Pécs, 1900. augusztus 22.

A legügyesebb népünnepélyt rendező bizottság sem lett volna képes érdekesebb és változatosabb programot összeállítani, mint a milyennel a város érdemes tanácsa szolgált a mai közgyűlésre a törvényhatósági bizottsági tagoknak. Volt abban választás, kaszárnyaépítés, utcarendezés és aszfaltozás, vasuti pályaudvar-kérdés, színházi szerződés, patika engedélyezés: mind-megannyi csemege a közügyek iránt érdeklődő városatyák számára, persze egy kissé drága mulatság is, a mennyiben a mai „érdekes tárgysorozat” elintézése nyomában körülbelül 400.000 korona új teher fog a város nyakába szakadni.

Szónoklásra azonban nyílt bőséges alkalom és ezt nem is hagyták kiaknázatlanul a tisztelt városatyák, rögtönözvén egyes hálásabb témáknál olyan szóradatot, hogy ezzel sikerült a különben egészen világos dolgokat is úgy összezavarni, mikép végül talán már maga a tanács sem látott tisztán. Csattanós példát szolgáltatott erre a vasuti pályaudvar költségei fölött lefolyt nagy vita. A város annak idején 84.000 frt hozzájárulást kötelezett fizetni a pályaudvar kibővítéséhez, még pedig az építkezés folyama alatt részletekben, ha a teherpályaudvarhoz tervezett utat nem kell a városnak kiépíttetni. Eddig nem merült fel kétség az iránt, hogy a városnak ezt a hozzájárulást ki kell fizetnie, mert bár a felvételi épület egy pár méterrel délnek épült föl attól a vonaltól, a melyre tervezve volt, de tényleg mégis a régi vasuti ut tengelyében s így az új ut építése valósággal elmaradt.

Ennek tudatában a közgyűlés már két ízben kért és kapott is fizetési halasztást s mikor ma a tanács a harmadik fizetési haladék iránti kérelmet javaslatba hozta, egész sereg szónok vont a kétségbe a város fizetési kötelezettségét, úgy hogy az ügyet le kellett venni a napirendről, mert végül már senki sem volt tisztában vele, hogy tartozunk-e fizetni egyáltalában, vagy nem.

Felette érdekesen fejlődött a kaszárnya építési vita is, melynél a tanács a régi megszokott recipe szerint napnál fényesebben bebizonyította különböző számok ügyes csoportosításával, hogy milyen elő-

nyös üzletet esinál a város, ha újabb 346.000 koronát ver bele kaszárnyaépítésbe. De hát a közgyűlés már nem igen bizik az ilyen számítási produkciókban s még az építkezéshez való elvi hozzájárulását is ahhoz a feltételhez kötötte, hogy az a számítás alapjául vett költségnél többre semmi esetre se kerüljön.

A 7-ik patika engedélyezésének kérdése is nagy port vert föl, a melynek eldöntését a tanács a népszámlálás utáni időre kívánta halasztani, a mikor hiteles adatok fognak rendelkezésre állani, hogy kell-e a budai külvárosnak új patika, mert hát a már létező patikák tulajdonosai nem adták elő a forgalmukat igazoló könyveiket s így nem volt megállapítható, hogy egy új patika nem veszélyeztetné-e fennállásukat.

A közgyűlés többsége azonban éppen ebből következtetett arra, hogy az új patika a régiak közül egyiket sem fogja tönkre tenni, mert ha forgalmi adataik olyanok volnának, a melyek ezt a föltevést csak valószínűnek is bizonyítanák, akkor bizonyára maguk siettek volna az adatokat a hatóságok rendelkezésére bocsajtani. De különben, hogy az új patika nem érinti — legalább jelentékenyen — a régi gyógyszerészek anyagi egzisztenciáját, azt bebizonyították azzal is, hogy a közgyűlésen e kérdés eldöntésénél szavazati jogot reklamáltak maguknak, már pedig tudvalevő, hogy szavazni, bármely tárgynál csak azoknak lehet, akik abban anyagilag érdekelve nincsenek.

A közgyűlés lefolyásáról különben a következő részletes tudósításban számolunk be.

Báró Fejérváry Imre dr. főispán pont kilenc órakor megjelent a közgyűlési teremben és üdvözlőlvén a szép számban egybegyűlt bizottsági tagokat, a közgyűlést megnyitotta.

Napirend előtt ki sem kívánván felszólalni, a napirendet vették tárgyalás alá, melynek első pontja

a polgármesteri jelentés

volt. Majorossy Imre polgármester olvasta fel a jelentést, melyből közöljük a következőket:

A városi adminisztrációt és szervezetet illetőleg a jelentés egyedül azt említi fel, hogy a városi közkórház alapszabályait a belügyminiszter visszaküldte azért, hogy a gazdasági rész a külön kiadott miniszteri utasításnak megfelelően módosíttassék. Ez a módosítás a belügyminiszterium számvevőségének kikül-

döttje által adott utasítások szerint most történt meg.

A tisztviselői személyzet köréből meleg szavakban emlékezik meg a jelentés Rónaky Ignác, nyugalmazott rendőrkapitány elhunytáról, kinek emlékét a közgyűlés jegyzőkönyvében javasolja megörökíttetni s halála feletti részvétéről a családot értesíteni.

A közegészségügy tetemes javulást mutat. A fertőző kórok alább hagytak s jelenleg csak csekély mértékben léptek fel. A közegészségi ellenőrzési szemlék mindenkor pontosan teljesítettek. A köztisztaságra nézve minden lehető megtétele; ezt azonban nagyban rontja a házi és utcai folyókák létezése, a mi csak a város általános csatornázása által lesz majd valamikor megszüntethető, valamint a kövezés szigorú keresztülvitele révén. A hási szemétnék a nyári időben a belvárosi udvarokból minden másodnap kihordása elrendeltetett. A közegészségügyi személyzet Bányatelepen egy új orvossal szaporodott.

Az állategészségügy is jó volt. Csak egy esetben egy vidéki lovon konstataáltott takonykór. Kényszervágatás a vágóhidon két esetben eszközöltetett. A gyepmesteri telepen 8 ló, 1 szarvasmarha, 15 sertés és 2 eb boncoltatott.

A közművelődés ügykörében a szigeti külvárosi iskoláról szól első sorban a jelentés. A miniszter a terveket módosítás végett leküldötte s azok most vannak módosítás alatt s egy szeptemberben tartandó rendkívüli közgyűlés elé fognak terjesztetni, hogy az árlejtés kitűzhető legyen. Egyrészt ezzel még az őszön munkát kap a nép s másrészt az 1901 diki új tanévre az iskola céljának átadható lesz. Sajnálattal említi fel a jelentés, hogy a Kondor-féle magán polgári fiúiskola fenntartása kétséges s ez iránt most folynak a tárgyalások. Tiszay Dezső haláláról meleg szavakban szól a jelentés s jelzi, hogy színművészetünk kockázatos jövője biztosíttatik az által, ha özevegére ruháztatik át a színházberleti szerződés a színházi bizottság egyhangú javaslata szerint. Megemlíti a jelentés, hogy Mutschbacher Viktor jogtanár a neki jutalmul megszavazott Farkas Rattkó-féle alapítvány kamatait a városi muzeum alapja javára adományozta. Ezzel kapcsolatosan jelenti, hogy a városi muzeumban levő s Juhász László ügyvéd tulajdonát képező, de a városnak átadott régiségek leltára elkészült s a muzeum a legközelebbi tanév elején a tanuló ifjuság és az érdeklődő közönség előtt megnyitható is lesz s a muzeumi alapszabályzat is legközelebb elkészítetik. Városunkban szeptember elsején felállítandó községi közigazgatási tanfolyam a belvárosi fiúiskola földszintjén nyer elhelyezést. A Munkácsy Mihály lakásául szolgáló házat Kindl József háztulajdonos emléktáblával jelölte meg a Munkácsyról legújabbban elnevezett s volt Nepomuk-utcában. Ennek ünnepélyes leleplezése rendezésére a polgármester felhatalmazást kér s egyszersmind indítványozza, hogy

A BÉKA!

Rettenetes nagy SZÖNYEG-RAKTÁRT csoda olcsón vásárolt meg a „BÉKA”-boltos, a melyen mihamarább tudni szándékozik. Raktáron van finom asztali oxmünster-szőnyeg minden nagyságban, nyírt plüss-, velvett- és tapesterie-szőnyeg, ugyanilyen futószőnyeg. — A „Béka”-boltos kéri a tisztelt vevő közönséget, hogy lehetőleg kedden, csütörtökön és pénteken legyen szives őt fölkeresni, mert a többi napokon oly nagy a vevő közönség, hogy lehetetlen kellő nyugodtsággal az óriási raktárt átnézni.

Kindl Józsefnek eme hazafias tetteért jegyzőkönyvi elismerés és köszönet szavaztassék.

A városi háztartás köréből megemlíti a jelentés, hogy a múlt évi zárszámadások elkészültek. Az adók gyéren folytak be s épen ezért szigorubb behajtási intézkedések tételén a folyó hó folyamán már jobb az adóbefizetés. Pénztárvizsgálatok nem, csak pénztárátadási vizsgák tartattak s a városi közkórház pénztárát vizsgálta meg a belügyminiszter kiküldöttje.

A városi beruházásokat illetőleg a vízmű kérdése az első. A kibővítés céljából a Tor-tyogónál 15 kutató furást csináltak eddig 60—80 méter mélyre és egy mély furást 147 méterre; itt folyó hó 19-dike óta a szivattyuzás utjáni vízmérés is folyik már. A villamos vasut szerződéseit a belügyminiszter nem hagyván jóvá, legközelebb a Tanács új javaslatot fog tenni e tárgyban.

A közbiztonság jó volt. A szociális mozgalmak a törvény keretén belül folytak. Két esetben vészett kutya kóborlása veszélyeztette a közbiztonságot s ezért a főkapitány az ebek pórázon vezetését és megszájkosarozását elrendelte.

Az utügyeket illetőleg felemlíti a jelentés, hogy seprőgép szerzetetett be s hogy a közutak törzskönyvezése elkészült.

Az ujoncozási ügyeket illetőleg: tartatott két utóállitás és a tartalékosok fegyvergyakorlatra behivattak.

A fegyelmi ügyek közül 3 fejeztetett be. Egy felmentést, egy megdorgálást és egy 1000 korona pénzbírságot eredményezett.

Egyéb ügyeket illetőleg felemlíti a jelentés, hogy az új közbiztonsági szabályrendelet elkészült és a szeptemberi rendkívüli közgyűlésen fog tárgyalatni. Továbbá a járványkórház ügye Frank N. közegészségügyi felügyelő közbelépése folytán egészen új mederbe került, miről legközelebb jelentés tételik. A Szentháromság szobor ügyére nézve szükséges az Esztergomban Kiss György által felállított hasonló szobormű megszemlélése s erre a jelentés Rauch János főmérnök és Piacsek Gyula bizottsági tag kiküldetését kéri. (A szobor mű képe különben a f. hó 19-én megjelent „Ország-Világ” és „Vasárnapi Újság” című szépirodalmi lapokban már is látható volt. Szerk.)

Eddig tartott a polgármesteri jelentés, melynek nem egy passzusát zugás követte s

ebből előrelátható volt, hogy a jelentés nem marad

felszólalások

nélkül. És nem is maradt.

Littke József szólalt meg elsőnek, kijelentvén, hogy a polgármester jelentését tudomásul veszi, de nem hallgat el megjegyzés nélkül egy igen fontos körülményt s ez a villamos vasut ügye. Megbotránkozását kell kifejeznie, hogy e fontos ügy 2—3 évig elhevert a miniszteriumban s a vége a nagy huzavonának elutasítás lett. A jog, törvény és igazság jelszavát hangoztató kormánytól ez nem helyes eljárás; akár a város érdekét sérti, akár hasznát neki a szerződés. Felkéri tehát a polgármestert, hogy a jövőben fejtsen ki nagyobb erélyt ily fontos ügyeknél. *Annak a miniszternek is megvan a maga gazdája*, az országgyűléshez kell fordulni ily esetekben.

Majorossy Imre polgármester kötelességének tartja felszólalni, mert a bizottsági tag olyant tukmál rá, a mi neki nem sajátja. Ő nagy erélyt fejtett ki s többször tett előterjesztést a közgyűlésnek is az ügy sürgetése céljából. Történtek sürgető lépések „suba alatt” is, de nyíltan is felléptek a sürgetés érdekében. Az elodázás oka az volt, hogy elvi kérdés miatt folyt a harc sokáig a kereskedelmi miniszter és a belügyminiszter között. Ez okozta, hogy a mit a kereskedelmi miniszter jóvá hagyott, a belügyminiszter nem látta benne biztosítva a város vagyoni érdekeit és elutasította. Ő mindenkor a legteljesebb eréllyel járt el a város fontos ügyeinek sürgetésénél s ezt igéri a jövőre is.

— Tudomásul vesszük! — hangzott erre mindenfelől.

Littke József azonban újra felszólt s tiltakozott az ellen, hogy ő rá akarna valamit tukmálni a polgármesterre. Ő nyíltan és őszintén szokott beszélni s hogy igaza van-e, vagy nem: azt nem a polgármester, hanem a közgyűlés hivatott megítélni. A polgármester fontos ügyekben rendkívüli türelmes; ő türelmetlen s kér a jövőre nézve erélyesebb eljárást.

Majorossy Imre polgármester akkor tartaná helyénvalónak a türelmesség emlegetését, ha ő nem tett volna több ízben is indítványt az ügy sürgetése céljából. S azt, hogy a miniszter késedelme miatt az országgyűléshez kell felírni, szinte akkor kellett volna indítványozni.

A közgyűlés tudomásul vevén a polgármester kijelenségeit, következett a második felszólalás.

Záray Károly dr. azt kérdi, hogy a megfelebbezett közgyűlési határozatokat, ha a miniszter megváltoztatja, azt mért nem jelentik be a közgyűlésnek? Ő épen két ízben nyert most igazat felebbezéseire a belügyminisztertől — például a kórházi szabályrendeletnek az orvosok minősítéséről szóló részénél — s ez sincs bejelentve a közgyűlésnek, melynek pedig ilyent tudomására kellene hozni, kéri a polgármestert, hogy ne rejtjen ilyen fontos dolgokat az imént emlegetett „suba” alá!

Majorossy Imre nem találja a felszólalást helyénvalónak. Hiszen jelentésében felemlítette a kórházi szabályrendelet módosítását.

Záray Károly dr. szerint a módosítás csak a gazdasági ügyeket illetőleg van felemlítve s nem az ő általa megfelebbezett s a szerint megváltoztatandó rész is. Kéri tehát újra, hogy a jövőben ezekről a közgyűlésnek jelentés tétessék.

A közgyűlés a polgármester választ tudomásul vette.

Jánosi Engel József a vízmű kibővítéséhez szól. Naponkint a vízről szóló jelentések-ből látja a Tettye vízének apadását. Tehát kéri a polgármestertől, hogy a vízfurások gyorsabb tempóban folyjanak, hogy az új forrást össze lehessen a Tettyével kötni mihamarább, mert ismét vízhiány fog beállni.

Majorossy Imre szerint kilenc hónap óta folynak a furások s ez rövid idő arra, hogy több, mint a mi eléretett, eredményre vezessenek. Már méri a forrás vizét s **Farkas** és **Böck** geologusokat felkérte, hogy legközelebb jöjjenek le s vizsgálják azt meg. Száz- ezrekbe kerülő forrásbekapcsolást másképp és hamarabb felelősség terhe nélkül nem lehet fogatosítani.

Rauch János főmérnök felvilágosítással szolgál, hogy a furások január óta három géppel folynak s még vagy tíz új furás szükséges s a mennyiségmérést is 2—3 helyen kell még alkalmazni s így a munkálatok a lehető leggyorsabban haladtak s fognak haladni.

A közgyűlés ezt is tudomásul vevén, báró **Fejérváry Imre dr.** főispán határozatilag kimondta, hogy a polgármesteri jelentést s az abban foglalt indítványokat a közgyűlés tudomásul veszi.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A bűnhődés.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Irtá: Hegyháti.

Asszony volt, igazi asszony.

A hogy hátra dőlt a süppedő pamlogon s látni engedte csipkés pongyolája alól észbontó idomait, ismét annak mutatta magát, a ki volt tíz évvel ezelőtt: hiu és kacér.

— Igazán, szép volt magától, hogy felkeresett — szolt csodálatos, idegengerlő hangon az átellenében ülő férjühoz.

— Eljöttem, el — szolt komoran Zobai Tamás. — Ép tíz éve ma, hogy félre dobott, mint az utca rögét. Elmentem. Itt hagyta magát, szült, jóbarátot. Bejártam a fél világot, hogy csábos kéjeit, az ismeretlen távol ezer veszélyei között feledjem. Most ismét itt vagyok, feledni nem tudtam, nem tudok. Szeretem most is, mint akkor . . . mint akkor, a midőn majd megbódultam rideg kacagásán.

— Bohó kutyusom — nevetett Margit azzal a pajzán kacérsággal, a mely könnyet csalt Tamás szemébe — szeret még?

— Szeretem, de nem, ez már nem szerelem, ez egy beteg lélek lázas vágya.

— Haha, még mindig olyan ideális? — Hahaha, kis bohó kutyusom. Emlékszik még arra az időre, a midőn . . . Hiszen tudja,

férjemet sohasem szerettem. Felesége lettem, mert feltalálni véltem benne a jó férj minden tulajdonát. De hogy is szerethettem volna? Husz éves voltam, a midőn nejevé lettem, ő ötven. Oly óriási különbség, a melynek kiegyenlítésére ön, a harminc éves házibarát volt hivatva. Jó férj volt, nem panaszkodom rá. Pompásabban ki sem viselhetne volna a szarvakat, mint ő. Valósággal praedesztinálva volt rá. Haha, még most is kacaghatom . . . Emlékszik még rá? Hogyne. Az a kerti jelenet . . . Rögtönzött is olyan scénát, hogy . . . hogy csupa hálából magánál töltöttem a következő nap délutánját. — De aztán maga is megbolondult. Szelestei Andor udvarolt nekem, haha, csinos fiu volt. Valóságos atléta. És maga fölütötte az orrát. Feltékenykedett, üldözött miatta. Volt hozzá joga? Hiszen nem volt férjem. Maga is csak udvarolt nekem, tehát semmi szemrehányás, férjemet magával csaltam meg, haha . . . magát meg Szelesteivel. Maga akkor itt hagyott, bucsuzatlanul. Kárpótoltam magamat. Jött a Mancsi hadnagy, Laci, az árvaszéki ülnök, meg mit tudom én. Fess, sneidig gyerekek voltak. Ugy látszik, ez a dolog nem tetszhetett nagyon az öregemnek, az is bucsuzatlan hagyott itt. Most már csendes ember. Még utolsó gondolata is én voltam. Rám hagyta a zóki pusztát. Hahaha . . . nemde pompás férj volt. Hahaha.

— De az égre — kiáltott fel Zobai Tamás — miért mondja el mindezeket nekem?

— Hahaha. Bántja az őszinteségem? Sajnálom.

— Bánt, bánt. Miért épen ma? Hiszen nem kérdeztem.

— Hahaha. Hát én kérdeztem, hogy szeret-e még?

Zobai homlokához kapott. Erre nem volt elkészülve. Mintha vipera csipte volna meg, felugrott s elrohant.

Margit bámulva nézett Zobai után.

— Haha — kacagott fel — ez a Tamás még most is az a hóbortos fiu. De jó szive van, jó. És szeret, szeret. Csakhogy nagy bold. Hahaha.

Nem egy ismerőse nézte csodálkozva Zobait, amint, mint egy fergeteg, rohant végig az utcákon.

Haza érve, rávetette magát ágyára s az a tomboló fájdalom, a mit az a kacér asszony okozott gyilkoló szavaival, könyek özönével tört ki.

Egy pillanatra megutálta azt az asszonyt, a kinek a becsületről, önérzetről még halvány sejtelme sem volt. Utálattal, megvetéssel gondolt arra a romlott asszonyra, a kit önvallo-mása után még szeretőjének sem tenne meg. És ezt az asszonyt szerette ő s szereti még most is? Birni akarta ezt az ördögös asszonyt, a magának akarta tudni, bármi áron; éhes volt rá.

Egészben akarta, egészben. Epedett annak a csábitó asszonynak minden tagjáért, minden porcikájáért. Átélni azt a hajlékony, bársonysima derekat, csókolni, harapdálni azt a tüzes, delejes ajkat, beletemetni lázas, izzó fejét azokba a dus, illatos hajfürtökbe, ez volt

Egy interpelláció

következett erre, melyet Radocsay Imre jegyzett be szabályszerűen az interpellációs könyvbe.

Tichy Ferenc dr. első aljegyző olvasta fel az interpellációt, mely a szigetikülvárosi iskola építését sürgeti.

Majorossy Imre a felolvasás után hivatkozik arra, hogy jelentésében beszámolt az ügyről. Fenntartja-e hát interpellációját az interpelláló ezek után is?!

Radocsay Imrének fontos okai vannak interpellációja fenntartására. Először is az iskola céljaira megvett házak egy éve üresen állnak s ez a város kára. De kára van a tanügynek is; mert a gyermekek nemcsak hogy a kórház közvetlen szomszédságába, a Rudolfinumba kénytelenek járni, de e hely a nagy közforgalom miatt veszélyes is a gyermekekre. Kérdi tehát a polgármestert, hogy még az idén felépül-e az iskola? Mert ha nem, akkor még 1901. új iskolai évében sem lesz átadható a tanításnak.

Majorossy Imre kijelenti, hogy az iskola még ez évben tető alá kerül s a jövő tanévben átadható lesz.

Radocsay Imre és a közgyűlés is erre tudomásul veszi a polgármester válaszát.

Következett ekkor a napirend második tárgya

egy belügyminiszeri leirat

alakjában, mely egy régi és impraktikus uzust szüntettet meg.

Tichy Ferenc dr., első aljegyző, olvasta fel e leiratot, melyet a belügyminiszter a költségvetésnek az eddigi mód szerint való egybeállítására iránt hozzá intézett felterjesztésre küldött. A miniszter a leiratban nem engedi meg, hogy a városi nyugdíjalap és a vízmű költségvetése a házipénztár költségvetésével együtt készítsék s a jövőben külön-külön költségvetések készítését rendeli el. A városi Tanács már a jövő évi városi költségvetést illetőleg is ennek megfelelően utasította a költségvetések elkészítésére a számvevőseget.

A közgyűlés egyhangú helyesléssel vette tudomásul a leiratot s a harmadik pont:

választások

következtek. A városi kiadói állást és az esetleg megüresedendő ügykezelési nyilvántartói állást kellett választás útján betölteni.

A főispán a kijelölő bizottságba Bánffy

gondolata, vágya, mindene. És a vágy, a büns asszony bírásáért való vágy megörjítette.

Meglekedezett mindenről, meg a becsületről, önmagáról, a társadalom itéletéről.

Másnap ismét Margitnál volt. Az a felpeszűlt szenvedély és vágytól felkorbácsolt vére űzte, hajította.

— Eljöttem érte — szólt ajkához emelve azt az enni való piskóta kezét.

— Hogy értsem ezt? kérdé mosolyogva Margit.

— Lesz-e feleségem?

— Leszek — felelt Margit határozottan.

Margit hirtelen elkomolyodott. Szívében egy új érzés támadt, mit eddig nem ismert. Eszébe jutott multjának minden tette, hibája, tévedése. Ez az ember ismeri multját, hisz önmaga beszélte el neki és mégis szereti. Mily csudálatos érzés is az a szerelem, ezt eddig nem ismerte. Valjon nem e késő már? Jut-e számára bocsánat attól a nemes lélektől, ki őt, az elvetemültet, kire a férfiak ujjal mutogatnak s az asszonyok kerülnek, ki odadobta szépséges testét annak is, amannak is, ki erkölcsével olyba sülyedt, mint az utca éjjeli lepkeje? És ez a férfi, ki tetteiben nemes, kinek jelieme kifogástalan, őt magához emeli a föld sarából, hova kacérsága juttatta, nem-e lesz kénytelen pirulni az ő multja miatt? Mindez egy pillanat alatt járta át agyát. A bánat és önvád fojtogatta, szólni nem tudott, ráborult arra a szivre, a melynek annyi bánatot és keserűséget okozott, megreszketett egész testében és sirt...

Simont, Litke Józsefet és Egry Józsefet kérte fel; a közgyűlés pedig Aidinger Jánost, monostori Erreth Jánost és Bolgár Kálmánt választotta be.

A kijelölés megejtetvén, a közigazgatási kiadói állásra egyedül Kiss József, eddigi helyettes kiadó jelöltetvén, egyhangulag megválasztott.

Az így megüresedett ügykezelési nyilvántartói állásra egyedül Gert Lajos jelöltetvén, ő is egyhangulag megválasztott.

Kaszárnya építés.

A tanács előterjesztette, hogy a Krajcár-kaszárnyában egy ezredtörzsepületet, egy gyalogszázad elhelyezésére szolgáló új épületet, istállót s egyéb mellékhelyiségeket, a Frigyes-laktanyában pedig szintén egy század számára új épületet, raktárt, altiszti lakásokat stb. kellene építeni. A Krajcár-kaszárnyában szükséges építkezések körülbelül 273.500 koronába, a Frigyes-laktanya építkezései 73.000 koronába kerülnének. Itt aztán kiszámítja a tanács, hogy ez építkezések a város terhére évi 23.700 koronával szaporítanak ugyan, de 25.800 korona jövedelmet is biztosítanak a városnak, a mely e szerint az építéssel fényes üzletet csinálna, annál is inkább, mert a katonai kincstár a kívánt építkezés keresztülvitele esetére újabb 25 évre biztosítaná mindkét kaszárnya bérletét. Javasolja tehát a tanács a közgyűlésnek, hogy az építést elvileg határozza el s a részletes tervek elkészítésével külön díjazás mellett bizon meg egy magán szakértőt.

Piacsek Gyula utal arra, hogy többször megjárta már a város azzal, hogy optimisztikus számítások előterjesztésével rávették a közgyűlést különböző építkezések elvi elhatározására, mikor aztán kivitelre került a dolog, kitűnt, hogy a számítás nem volt reális, mert az építés mindig többbe került, a jövedelem pedig kevesebbre rugott az előirányoztnál. Indítványozza tehát, hogy a közgyűlés a tervezett építkezéshez még elvileg is csak azzal a kikötéssel járuljon hozzá, hogy az a tanács javaslatában feltüntetett költségnél többbe semmi esetre se kerüljön.

Aidinger János hozzájárul Piacek indítványához, mert attól nem kell tartani, hogy a katonai hatóság tulkövetelésekkel álljon elő az építkezésnél, hisz a törvény határozza meg, mit igényelhet a katonaság a férőhelyeknél, az

építkezési egységáruk pedig a mostani viszonyok között inkább alacsonyabbak lesznek az előirányzatnál.

Radocsay Imre a kaszárnyaépítésnél divó pavillonrendszer ellen emel kifogást, amely sokkal drágább az egy épületben egyesített helyiségek építésénél.

Rauch János főmérnök ellenzi Piacek indítványát, mert az építkezés költségei most még csak megközelítőleg vannak kiszámítva. Az építkezési költségvetést majd csak a részletes tervek elkészülte után lehet pontosan megállapítani, azért az építés elhatározását most még nem is lehet a hozzávetőlegesen számított költségekhez, mint bontó feltételhez kötni.

Aidinger Jánost nem győzte meg a főmérnök felszólalása arról, hogy a közgyűlés most ne fixirozhatna egy bizonyos összeget, a melynek erejéig az építkezést elvileg elhatározza. Ha a részletes tervek elkészülte után a végleges költségvetés talán pár ezer korona többletet tüntet fel, módjában lesz a közgyűlésnek ehhez is hozzájárulni vagy azt mondani, hogy ily költségekbe nem megy bele.

Piacek Gyula éppen azt akarta elkerülni indítványával, a miért a főmérnök azt nem akarja elfogadni. Ő biztos akar lenni abban, hogy a tanács számítása a kivitelnél is ugyanazt a kedvező képet tüntesse fel, mint most, ezért kéri indítványa elfogadását.

A polgármester és Radocsay felszólalása után a közgyűlés elfogadta Piacek indítványát, mely szerint elvileg elhatározza a tervezett építkezést azzal a kikötéssel, hogy az a tanács által feltüntetett összegnél többbe ne kerüljön s elrendeli a részletes tervek kidolgozását.

Aszfaltozás és utcarendezés.

A tanács előterjeszti, hogy a Plébánia-utca aszfaltozására, mely égető szükségét képez, 18,060 korona költséggel pályázatot hirdetett s a munkálatot a magyar aszfalt részvénytársulatnak, mint legelőnyösebb ajánlattevőnek javasolja kiadatni.

Engel József helytelennek tartja oly meredek utcának aszfaltozását. Célszerűbb lenne ott a keramit burkolat.

Záray Károlynak nincsen kifogása az aszfaltozás ellen, de a kapubejáratoknál a gyalogjáró megszakítását a lejtősen rakott keramittéglákkal mellőztetni kéri.

Tamás megilletődve tartotta karjai közt a zokogó asszonyt.

— Tamás — szólt Margit, miután kisirta magát — meg tud-e nékem bocsátani? Tudja-e feledni a multat?

— Megbocsátok, feledek, csak légy enyém,

— A tied, a tied, te drága lélek

A városban gyorsan terjedt el Zobai Tamás eljegyzésének híre özvegy Csatai Miklósné szül. Pogány Margittal. Arcfintorítással, gunyos mosolylyal fogadták a pikánsnak ígérkező himenhirt, valószínűtlennek tartva, hogy a gentleman Zobai Tamás nejevé tegye a kézről-kézre járt, kikapós özvegykét.

Zobai Tamás egyideig csak tűrte a menyasszonyára tett csipős, néha már éretlenné váló pikáns megjegyzéseket.

Egy alkalommal arról értesült, hogy egy vendéglő nyílt helyiségeiben a kíméletlenségig boncolgatták menyasszonyának multját. Most már nem térhetett ki a támadások elől. Két ut állott előtte. Vagy felbontani a szándékolt egybekelést, vagy kérdőre vonni — mint ő hitte — a rágalmozókat. Az utóbbit választotta.

Két honvéd főhadnagy jóbarátját segédül felkérve, elégtételt kért menyasszonyának meggyalázóitól. Az egész város lázban volt a tömeges párbajok hírére.

Zobait sajnálta mindenki, mig menyasszonyától még személyes jóbarátói is megvetéssel és undorral fordultak el.

Másnap reggel megtörtént a végzetes párbaj. Szelestei Andor volt az első ellenfél. A feltételek, tekintve a sértés nagyságát, rendkívül súlyosak voltak. Háromszori golyóváltás, huszonöt lépés távolságból, öt lépés avanc-al, harminc másodperc célzási idővel. Biztos halál.

Az ellenfelek majd egyszerre sütötték el pisztolyaikat. A dörrenés pillanatában Zobai föluggott, majd szó nélkül rogyott a harmatos pázsitra. Ellenfele golyója agyát roncsolta szét,

A segédek megkövülten állottak helyeiken. Szelestei eldobta magától a még mindig füstölő pisztolyt, udarohant áldozatához s kétségbeesetten kiáltá:

— Meghalt, meghalt! Az Isten verje meg . . . verje . . . azt az asszonyt.

Futó tűzként terjedt el Zobai tragikus halálának híre. Az emberek megdöbbenve tárgyalták az esetet. Megtörtént. Temetésén az egész város jelen volt, csak gonosz démona, Margit hiányzott.

Eltemették.

Margit ismét ott ül a süppedő pamlagon, de nem igéző, csipkés pongyolában, hanem gyászban, fejét kezébe temetve.

Valami különös érzést érzett szívében, olyan lányos, szüzi szerelmet, amiről eddig mitsem tudott. Keresett, kutatott valami módot, hogy kifejezésre juttassa halálját, szerelmét azért a férfiuért, ki őt életénél is jobban szerette, de raffinált lelke most cserben hagyta.

Sápadt, könyvelt szemével keresett va-

A közgyűlés a tanács javaslatát Záray indítványával együtt elfogadta.

A kaposvári-utca rendezése tárgyában a tanács elkészítette a terveket s mivel annak kivitele nemcsak sürgős közóhajt képez, de most az onnét kiemelendő földtömeg éppen igen előnyös elhelyezést talál a vágóhídi feltöltési munkálatoknál, már meg is tartotta a munkálatokra az árlejtést. Kéri tehát a tanács ezeknek a munkálatoknak az elrendelését és azok kivitelével *Singer* Rudolf, mint legelőnyösebb ajánlattevő megbízását, aki 15,400 koronára előirányzott árból 5% engedményt ajánlott föl.

A közgyűlés ezt a tanácsi előterjesztést egész terjedelmében elfogadta.

Az Alsó-Puturja-utca rendezési munkálatait a közgyűlés a tanács javaslatára *Pap* István vállalkozónak adja ki, mint legelőnyösebb ajánlattevőnek, mert a 3990 korona előirányzatból 12 $\frac{1}{2}$ %-ot engedett.

A pályaudvar költségei.

Mint hogy a pályaudvar kibővítéséhez a város részéről felajánlott 84.000 frt hozzájárulás fizetésére a kormány által engedett halasztás folyó hó végével lejár, a tanács azt javasolja, hogy tekintettel a pénzpiac mai helyzetére, mely eleve kizárja előnyös kölcsön felvételét, folyamodjék a város 1901. év elejéig terjedő fizetési halasztás engedélyezése iránt.

J. Engel József utal arra, hogy januárban sem lesz pénzünk, a pénzügyi viszonyok javulására sem lehet addig számítani, kérjünk hát fizetési halasztást legalább egy esztendőre.

Horváth Antal hozzájárul *Engel* József indítványához, mert a nagyobb halasztást az az is meglehet okolni, hogy a pályaudvar építés nem történt az előterjesztett terv szerint, a melyhez a város a hozzájárulást megszávalta.

Aidinger János azt is kétségbe vonja, hogy a hozzájárulás fizetése már esedékes lenne, mert az építkezés még nincsen befejezve. Előadja a hozzájárulás megszavazásának történetét, mert a vasut a felvételi épületnek a régi helyen való felépítését azért ellenezte, mert ez nagy kisajátítási költséget igényelt volna. Erre ajánlotta a város a 84.000 frt hozzájárulást. De a felvételi épület tényleg 10 méterrel lejjebb lett építve s így a tervezett kisajátításra nem is volt szükség. Kérdéses tehát, hogy egyáltalán kötelezve van-e a város a fizetésre.

Záray Károly sem tartja elérkezettnek még a fizetés idejét, mert most még nem lakit, valakit, ki részvételt legyen iránta és sehol senki. Egyedül állott megalázva, megvetetten, elhagyottan. A szívet összeszorította valami, egy kínos érzés fojtogatta, levegő után kapkodott és szemeiből megeredt a könnypatlak . . .

Naponkint ott térdelt Tamásának frissen hantolt sírja szélén, ott sírta el, ott zokogta el fájdalmát, ott bűnhődött jajveszékelve önvéteikéért, a melyek azt az áldott, nemes lelket vitték a sírba.

És a mint görcsös zokogás közt ölelte azt a néma fejét, vonagló ajkai megnyilottak imára, panaszra, bűnbánatra.

— Istenem, te irgalmak Istene! Miért, hogy nem engem sujtasz menyköveiddel? Az én nyomorult életem vetted volna el, nem ezét, nem az én Tamásoméét. Sujtás engem, nyomorultat, a csapások legrettentőbbikével és én békével tűröm. Meggyaláztam önmagamot, férjemet; a kétségbeesésbe, majd a halálba üldöztem azt az egyetlen, a ki engem tisztán, önzetlenül szeretett és én még itt állok s nem süllyed el a föld alattam. Vezekelni, bűnhődni akarok vétkeimért. A bűnhődés oly jól esik. Oh engedd meg Istenem, hogy szenvedjek, hogy nagyon szenvedjek, hogy megbűnhődjem vétkeimért — Tamásoméért.

tudjuk, hogy meglett-e építve mindaz, a mihez a hozzájárulást megszavaztuk. Így nem tudjuk, meg van-e a vámhivatali épület, mely szintén benne volt a tervben.

Perls Armin nem látja tisztázottnak a kérdést, mikor az is kétségesse van téve, hogy teljesítette-e az állam a tervben kifejezésre jutott kötelezettségeit. Ha a város méltósága megköveteli, hogy teljesítse vállalt kötelezettségeit a fizetéssel, még jobban megköveteli az állam méltósága, hogy úgy vigye keresztül a kibővítést, a mint azt kivinni a tervek szerint magát kötelezte.

Engel József szerint a kérdés annyira össze van zavarva, hogy most határozat nem hozható, azért indítványozza, hogy a közgyűlés most vegye le a napirendről s utasítsa előkészítés végett a jogügyi bizottsághoz *Krasznay* Miklós, *Záray* Károly, *Littke* József és a polgármester hozzászólásai után a közgyűlés elhatározta, hogy a kérdést leveszi a napirendről s a jogügyi bizottságnak kiadja, hová a bejárásnál résztvevő bizottsági tagok is fölvilágosítás adás végett meghívandók lesznek.

Nem lesz világozási adó.

Egy korábbi közgyűlés utasította a tanácsot, hogy tanulmányozza azt a kérdést, nem lehetne-e a légszesz és villamos világítást községi adó alá vonni.

A tanács most jelenti, hogy ezt az adót behozni célszerűnek nem tartja, mit a közgyűlés helyeslőleg vett tudomásul.

Zárószámadás.

A múlt évi zárószámadások tárgyalásánál *Littke* József utal a pénzügyi bizottság indítványára, amely már ismételtén sürgeti az amerikai szőlőtelep felhagyását s erre nézve a tanács még mindig nem intézkedett.

Horváth Antal figyelmezteti a közgyűlést, hogy már két év előtt el lett határozva a szőlőtelep kezelésének megváltoztatása. A veszteségtermelés most már nem fizetvén ki magát, elhatározottat a nemesítés útján való értékesítés. Azóta több tábla be is ojtatott, ami természetesen eddig csak költséget okozott, de ez csak átmeneti állapot, mely megszűnik, ha a beoított táblák termést hoznak. Ezért nem kell a telepet beszüntetni, hisz a vincellériszkolai növényeknek is az a gyakorló telepe s az állami hozzájárulást is azzal a föltétellel kaptuk, ha a szőlőtelep, mint gyakorlóhely a vincellériszkola rendelkezésére áll. Nem szüntethető be az tehát, hanem indítványozza, hogy jövőre a szőlőtelep és vincellériszkola költségvetése egyesíttessék.

Egyéb észrevétel a zárószámadásra nézve nem merülvén föl, ezt tudomásul vette a közgyűlés.

A színházi szerződés.

A színházi bizottság javaslatához képest a tanács indítványozza, hogy a színház kiadására nézve *Tiszay* Dezsővel kötött szerződés minden joggal és kötelezettséggel ruháztassék át az elhunyt igazgató özvegyére, mégis azzal a kikötéssel, hogy özv. *Tiszay* Dezsőné köteleztessék igazgatói engedélyének bemutatására s arra, hogy a színház évi évad megkezdése előtt a férje által letett 1000 frt óvadékra vonatkozó tulajdonjogát igazolja vagy új óvadékot tegyen.

Tichy Ferenc első aljegyző jelenti, hogy özvegy *Tiszay*né időközben bemutatta igazgatói engedélyét s így ez a kikötés elesik.

Pleiningner Ferenc az óvadéokra vonatkozó kikötést is mellőzendőnek tartja, mert az óvadék tényleg a város kezében van és annak ujjal való pótlása csak arra az esetre lenne szükséges, ha a hagyatéki bíróság tulajdonjogát másra, mint az özvegyre, ruházná át.

Liber György feltétlenül szükségesnek tartja új óvadék letetését, mert a régi óvadék csak *Tiszay* Dezsővel szemben biztosította a szerződéses kikötéseket, de ez *Tiszay* halálával megszűnvén, ha újra szerződünk özvegyével, ettől új óvadékot kell kérnünk.

A közgyűlés erre a szerződést átruházza

özv. *Tiszay* Dezsőnére azzal a kikötéssel, hogy új óvadékot tegyen.

Kisebbségi ügyek.

Egy pár alapítványi ügy lett ezután a tanács javaslata értelmében elintézve.

Simonffy János által még 1873-ban a kolera járványban elhaltak családjainak felszámolására gyűjtött összegből még meglévő 142 kor. 88 fillér összeget a városi szegényalapba utaltványozta a közgyűlés.

A kolozsvári Mátyás-szoborra 100 korona lett megszavazva.

A 7-ik gyógyszerertár.

A budai külvárosban felállítandó 7-ik gyógyszerertárra többen engedélyért folyamodván a kormányhoz, ez véleményezésre leküldte a városhoz.

A főorvos jelentése szerint a gyógyszereszek forgalmukról nem vezetvén könyveket, nem állapíthatta meg, hogy megélhetésük veszélyeztetve lenne-e egy új patika felállítása által. Közegészségügyi szempontból ez nem éppen szükséges, de kényelmi szempontból kívánatos. A kereskedelmi és iparkamara azt véleményezte a főorvos megkeresése folytán, hogy az eddigi gyógyszereszek megélhetését nem veszélyezteti egy új gyógyszerertár felállítása. A közegészségügyi bizottság többsége nem tartja szükségesnek a 7-ik patikát.

Mindezek alapján a tanács azt javasolja, hogy a kérdés eldöntése hagyassék függőben az új népszámlálásig s annak eredményéhez képest döntsön aztán a közgyűlés.

Jobst László eldönthetőnek tartja most is a kérdést, mert a keresk. kamara véleményéből is látjuk, hogy az új patika nem veszélyezteti az eddigieket, a kényelmi szempont, tehát a közönség érdeke, pedig egyenesen megköveteli azt. Indítványozza tehát, hogy a közgyűlés a 7-ik gyógyszerertár felállítását a budai városban hozza javaslatba a kormánynál.

Záray Károly szerint elég volna Pécssett a gyógyszerertár, ha azok arányosan lennének elhelyezve a város különböző részein, de a mikor valamennyi a belvárosban van elhelyezve, a budai külvárosra, mely népes és nagy forgalmu városrész, sok új teleppel és utcával, még egy gyógyszerertár bőven elkel. Pártolja *Jobst* indítványát.

Piacsek Gyula szerint éppen az egészségügyi tekintetek teszik megokolttá az új gyógyszerertár létesítését, mert bizony nálunk sok a beteg.

Aidinger János utal arra, hogy a létező patikák forgalma nem volt megállapítható, mert a keresk. kamara véleménye nem irányadó itt, nem is lévén illetékes ebben a kérdésben véleményt adni. De hogy a budai városban nincs szükség patikára, az is mutatja, hogy ott csak egy orvos lakik s az sem azért, mert hivatása oda kötné. Várjuk meg hát a népszámlálást, amikor biztos adataink lesznek a vélemény adásra.

Littke József szerint a keresk. kamara hivatalos megkeresésre adta véleményét, a melyre illetékes is, mert hisz csak forgalmi, tehát ipari és kereskedelmi tekintetből nyilatkozott. Már az a körülmény, hogy a gyógyszereszek nem mutatták meg könyveiket, bizonyítja, hogy a kamara helyes véleményt adott, mert ha a forgalmi adatok olyanok lennének, a melyek a gyógyszerertárak szaporítása ellen szólnak, azokat bizonyára előmutatták volna. *Aidinger*, *Littke* és a polgármester felszólalásai után a közgyűlés először is szavazással elhatározta, hogy ennél a kérdésnél a gyógyszerész bizottsági tagok (számszerint hárman) nem szavazhatnak mint érdekelték, aztán 25 szavazattal 19 ellen elhatározta, hogy a 7-ik gyógyszerertár ügyét pártolólag terjeszti fel a kormányhoz.

Befejezés.

Gyorsan pergett le ezután a tárgysorozat visszalevő része minden vita nélkül.

Szigrist Lajosnak megadta a közgyűlés

a kért utcanitási engedélyt; Nagy László közl. gyakornok kérelmét, hogy fizetésének fele egy évi katonáskodása idejére kiadassék, elutasították; Kondor Béla kérelmét ellenben, hogy a kereskedelmi iskola helyiségei a ház-bérkrajcár alól mentesíttessenek, teljesítette. Egypár kegydíj és nyugdíjkérvény és két törvényhatósági átirat elintézése után a közgyűlés d. u. 1/2 óra után ért véget.

Hirek.

Pécs, 1900. augusztus 22.

A meggy.

Az egyik egy sápadt arcú, beteg ember, szikár, csontos testén parasztgunyával. Ha az ember azt a teher, beteg arcot látja, el sem hinné, hogy annak a tulajdonosa csősz.

A másik egy izgékonny uriember, akinek a pirosuló arca végtelen nagy ellentétben van azzal a sápadttal. És a sápadt vádolja a pirosat. Az a hiba, hogy nem onnan szedték az uriember felesége meg a vendégei a meggyet, ahonnan kellett volna: t. i. nem a maguk fájáról, hanem a másérol. A csősz aztán zálogot követelt, de nem adtak neki. Hanem még le is szidták jól.

Ma aztán ezért ott álltak a bíró előtt. A csősz elmondja a panaszt, a vádlott védi magát.

— Kerem, kapitány ur, nekünk annak a kertnek tulajdonosa megengedte, hogy szedhetünk a fájáról meggyet.

— Nem engedte biz az, — mondja a csősz.

— Nem engedte? Mit nem engedte, ki nem engedte? Maga tudja, hogy nem engedte? Még, hogy nem engedte!

— Hát persze, hogy nem, — feleli rendíthetetlen nyugalommal a szóözön ellenében a csősz.

— Ugyan honnan tudja maga, hogy nem engedte?

— Mert nekem megmondta, hogy senkinek sem szabad az ő kertjébe belépni.

A másik láthatólag megütődik a határozott nyilatkozatra.

— Nos, no, — mondá zavarodottan — ha nem engedte volna is meg, hát mi van abban? Hogy egy pár szem meggyet leszakítottak a fájáról? Hát olyan nagy valami az? Lett az az ur azáltal talán szegényebb? Vagy lettem talán én azáltal gazdagabb! Ezt mondjon meg maga nekem. Avval az egy pár, értesen meg, egy pár szem meggyel?

— Én nem tudom, — mondja nyugodtan az érdemes kertőrző — hogy melyikük lett gazdagabb vagy szegényebb, nincs nekem ahhoz közöm.

— Hát mihez van magának akkor köze?

— Ahhoz, amit láttam.

— Hát mit látott maga? Aztat mondjon, ami igaz!

— Ne féljen, én nem szoktam hazudni. Azt láttam, hogy nem egypár szem meggy volt az, hanem egy tele kötény.

— Ah, ah! az nem volt egy tele kötény. Az nem volt egy fél kötény, az nem volt egy fertály kötény se nem. Az volt talán egy fél fertály kötény...

— Nem úgy igaz ám az. Tele volt ez a kötő, jól láttam én!

— No, no, — mondja nyugodtságot erőltetve a vádlott — mondjuk, hogy tele volt. Mert magának úgy tetszik, hát mondjuk, hogy tele volt. De nem én szedtem! Se nem a feleségem szedte, hanem a cselédek szedték. No és miért vádol be maga engem azért, ha a cselédek szedték. Tehetek én arról, ha a cselédek szednek valamit? Furcsa! Ó bevádolja engem! Miért vádolja be maga engem? Hogy merészel maga bevádolni engem? Vigyázzon, mert majd én vádolom be magát, hogy maga bemert vádolni engem! Mit tehetek én arról, ha a cselédek leszednek a fájáról gyümölcsöt?

— Nem úgy igaz ám az. Láttam én azt is nagyon jól. Csak tudom tán, hogy kit fogok meg!

— Hát mondja, ha tudja!

— A felesége volt ott, meg a vendégei, azok szedték a meggyet!

— Eh, eh! — ütögette a kezével a levegőt a derék ur — micsoda bolond beszéd már ez megint. Hiszen kérem, nincs is azon a fán meggy!

S önelégülten mosolygott erre a nagy tromfira.

Napirend 1900. augusztus 23-án

Naptár: csütörtök, aug. 23. — Róm. kath.: Fülöp. — Prot.: Fülöp. — Görög-kel.: (aug. 10.) Lőrinc. — Zsidó: Ab 28. — Nap két 5 óra 7 perckor; nyugszik 7 óra 56 perckor. A nap a Szűz jegybe lép 4 óra 48 perckor délután. — Hold két éjjel 3 óra 40 perckor; nyugszik este 10 óra 51 perckor.

Időjelzés: A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: meleg idő, helyenkint csapadék és zivatarok várhatók.

Vágóhid építését ellenőrző bizottság ülése d. u. 3 órakor a városházán.

— (A megyéspüspök hazaérkezése.) Hetyey Samuel megyéspüspököt, ki még a mult hét folyamán utazott Igaz Béla dr. püspöki titkár kíséretében Esztergomba, tegnap délelőttre várták haza s azért nem csekély meglepetést keltett, hogy megyéspüspökünk, ki az általa kitűzött határidőket pontosan be szokta tartani, nem érkezett meg. A meglepetést valóságos gyötrő félelem váltotta fel, midőn egy az állomási főnökséghez érkezett sürgöny nyomán kiszivárgott az a hír, hogy a gyorsvonatot, melyen a megyéspüspök utazott, baleset érte. Nyomban megindították a távirati kérdezősködést, melynek eredményeként szerencsére azt sürgönyözték, hogy bár baleset érte a vonatot, de ez csak késést idézett elő és sem a püspöknek, sem más utasnak baja nem történt. Ugyanis a tegnap reggel Budapestről Pécsre indult gyorsvonat, melyen a megyéspüspök is utazott, Kelenföld állomásnál kisiklott s két méternyire a sineket felfeszítette. Szerencsére azonban a gyorsvonat mozdonyvezetője idejekorán észrevette a balesetet, megállította a vonatot, mely így körülbelül két órai késéssel folytathatta útját. A balesetről nyomban jelentést tettek Hegedűs Sándor kereskedelemügyi miniszternek, kinek külön vonata a kisiklott gyorsvonatot követte s a baleset miatt beállott vonatkésés folytán utol is érte. Az ügyben megindították a vizsgálatot, melynek során már eddig is kiderítettek annyit, hogy a könnyen végzetessé válhatott, de szerencsés kimenetelű balesetet hibás váltóállítás okozta. Hetyey Samuel megyéspüspök a vonatkésés folytán csak tegnap délután érkezett haza Pécsre.

— (Személyi hír.) Tormay Károly alispán ma reggel Mohácsra utazott, hol vizügyi tárgyalások megejtése végett folyó hó huszonnegyedikéig fog időzni.

— (Jelentés a vizről.) A főmérnöki hivatal a Tetye-forrás vizállásáról a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a Tetye forrás vizszolgáltató képessége folyó hó 22-én reggel 1530 köbméter.

— (Halálozás.) Dr. Buzós Lászlóné szül. Barbacsy Blanka elhalálzásáról — kinek haláhirét tegnap esti lapunkban már megírtuk — ma vettük a gyászjelentést. A 26 éves fiatal asszonyt holnap (csütörtökön) temetik el Mohácsra.

— (Öngyilkos urihölgy.) Borzalmas módon vetett véget életének ma a kora

délutáni órákban egy városszerte általánosan ismert urihölgy. Özv. Irinyi Sándorné az öngyilkos, néhai Irinyi Sándor, volt pécsi főreáliskolai rajztanár özvegye, ki ma délután félkét órakor Zrínyi-utca 18. számú lakásának fűskamrájában felakasztotta magát egy ott levő ruhaszárító kötélre, felállva a favágó tuskóra, hurkot kötött a nyakára, aztán kirugta maga alól a favágó tőkét, minél fogva oly szorosra húzódott össze a hurok, hogy gégeporcikáját összezúzta s azonnal halált okozott. Délután két órakor valami dolga akadt az öngyilkos urihölgy édes atyja, Irinyi Jánosnak a fűskamrában s ő volt az, ki felfedezte leányának tragikus halálát. Nyomban értesítették az esetről a rendőrséget, honnan Sarkány Ármin rendőrkapitány, Trixler Aladár ügyeletes rendőrbiztos és Tolnai Vilmos dr. városi orvos a helyszínére érkeztek, az orvos azonban már csak a felórával előbb bekövetkezett halált konstatálhatta. — Özv. Irinyi Sándorné még csak negyven éves, férje halála óta azonban egy régebbi keletű idegbetegsége oly mérvben vett újra erőt rajta, hogy fel kellett szállítani a Schwarzer-féle gyógyintézetbe, hol öt hónapot töltve, tegnap érkezett haza Pécsre. Valószínű ezek szerint, hogy végzetes tettét hiszterikus rohamában követte el. Az öngyilkos urihölgyet agg édes atyján kívül felnőtt fia gyászolja.

— (A toloncügy rendezése.) Régen vajudó kérdés már ez is, melynek rendezéséhez már nem egyszer fogtak hozzá, de rendszeren mindig csak azért, hogy néhány előzetes intézkedés után ismét elhagyják aludni az egész dolgot. Pedig a toloncügy nem csekély fontosságú kérdés s a mostani állapotában legfőleg arra jó, hogy egyik hatóság a másik nyakára küldje a csavargókat és csirkefogókat. Mert hiszen ha ma valamely hatóság elfog egy egyént csavargás miatt, azt tiltott csavargás címén becsukja egy napra, vagy legfőleg addig, míg sikerül az illetőnek illetőségi helyét kipuhatolni, aztán minél előbb küldik a maga tatornyos hazájába, hadd lopjon ott, hiszen ott született. Kétségtelen tehát, hogy a modern kor közbiztonsági viszonyainak a toloncügy a maga ódiasságában nemcsak, hogy meg nem felel, hanem egyenesen ártalmára van. Ennélfogva Győrvarmegye — mely (dicséret nélkül mondhatjuk) mindenben elől jár — legutóbbi közgyűléséből egy memorandumot készített a toloncügy rendezése tárgyában, melyet a m. kir. belügyminiszterhez fognak felterjeszteni s melyet a társhatóságoknak már megküldöttek pártolás végett. Baranyavármegyéhez ma érkezett a győriek átirata, melylyel valószínűleg a legközelebbi közgyűlésen fog a vármegye foglalkozni.

— (Kerékpáros baleset.) Horváth István, gyönki gazdasági hivatalnok tegnap kerékpáron igyekezett Pécsre jutni s baj nélkül el is ért a vámgig, hol azonban a kerék hirtelen kicsuszott alóla s Horváth oly szerencsétlenül esett le a kerékpárról, hogy egy kőnek nekivágódva, bal alsó lábszárán egy körülbelül négy centiméter hosszú hasított sebet szenvedett. Horváth István, dacára súlyos sérülésének, kerékpárjával együtt gyalog jött be Pécsre s bement a közkórházba, hol sebet bekötötték s miután a szerencsétlenül járt kerékpáros semmi esetre sem akart ott maradni, eleresztették. Horváth István iránt,

ki jó biciklista hírében áll, sportkörökben általános a részvét.

— **(A favágók sztrájkja.)** Szerencsére nem téli időben határozták el magukat erre a hiábavaló mozgalomra a favágók, mert akkor kissé kellemetlen lehetett volna a nagyközönségre, hogy faszükségletét esetleg magának kellett volna felaprózni. Így azonban nem sok vizet zavar ez a sztrájk, mely különben is csak annyiban sztrájk, hogy a vidék erdős részein a fairsó munkások ott hagytak baltát, fűrészelt s kijelentették, hogy nem dolgoznak addig, míg a vágó napszamosok bérét napi egy korona hatvan fillérről két koronára, a tartókét pedig egy korona husz fillérről, egy korona hatvan fillérré fel nem emelik. Természetes, hogy ezeket a követelményeket sem az uraságok, sem a községek nem hajlandók teljesíteni, melyek elvégre is ráérnek addig várni a fairsó munkákkal, míg a favágók kényszerítve lesznek az eddigi bérekért teljesíteni a munkálatokat.

— **(Felborult petroleum-lámpa.)** Könnyen végzetessé válható baleset történt a napokban Üszöghőn, hol *Herendi* Józsefné ottani lakosnő azzal bizta meg hétéves fiát, hogy a szoba asztalán álló égő lámpát vigye ki a konyhába. A kis fiu azonban nem érte el a lámpát s hogy elérhesse, felkapaszkodott az asztalra, mely megbillent s az égő petroleum-lámpa felborult. Persze a padlón szerte folyt kőolaj csakhamar lángbaborította a szobát s ezer szerencse, hogy a megrémült asszony segélykiáltásaira sikerült a szomszédoknak a tüzet homokkal még idejekorán eloltani. A kár különben így is elég nagy, mert a szobapadló teljesen megégett s a butorok legnagyobb része is megrongálódott.

— **(Öngyilkos szobrász.)** Rákospatak közelében a Haspacher-féle kaszálóban tegnapelőtt reggel egy férfinolttestre akadtak. A holttest halántékán hatalmas lött seb tátongott. Bevitték a budapesti boncoló-intézetbe, a hol *Horváth* Imre 20 éves bölcskei születésű szobrászra ismertek. A revolvert valami tolvaj lophatta el mellőle.

— **(Uj takarékpénztár Barcsan.)** Barcsan új takarékpénztár felállítását tervezik. Az új pénztárat alapítói között olyan személyek vannak, a kik bizalmat keltenek ugyan az új pénztárat iránt, mégis egy kis városban, a melyben már szép eredménnyel működik egy takarékpénztár, alig lehet szükség egy második felállítására.

— **(Szeszélyes idő.)** Az idő épen olyan, mint a legtöbb hölgy: szeszélyes. Sir akkor is, mikor nincs szükség rá s nevet akkor is, mikor oka sincs rá, a hogy a szeszélye diktálja. Szerencse még igazán, ha szeszélye nem megyen át makrancoskodásba. Pedig akárhányszor megesik, hogy makrancos, akár csak a makrancos hölgy s nem gondol arra, hogy a jó neveltséggel semmiképen sem fér össze a makrancosság. Mostanában meg valamiért duzzog az idő s nem akar az igazi jó kedve visszatérni, nem akar igazán nekiderülni. Csalogat bennünket. Mikor jó kedvre hangolt fényes derűjével, úgy látszik, mintha megbánná s rögtön permetezni kezd az eső, vagy nagy cseppekben hull alá, hogy megrontsa jó kedvünket, Ki tehet róla, ha ilyen szeszélyes az idő?

— **(Elcsipett betörő.)** Megirtuk a napokban, hogy *Kalmár* Ferenc házági lakos házába a gazda távollétében ismeretlen tettesek betörték s a szekrényt felfeszítve abból ötven koronát elloptak. A gazda panaszt emelt a községi elöljáróságnál, mely ez ügyben megindította a nyomozást s annak során sikerült a tettest *Klein* Vince vándorlegény személyében elcsipni, ki a lopást, illetve betörést megelőző napon koldulni járt *Kalmár* Ferenc házában s valószínűleg ez alkalommal szerzett magának „helyi ismereteket”. A betörőt, ki még mindössze tizenhét éves, átadják a bíróságnak s ha kitöltötte a reá mérendő büntetést, akkor eltoloncolják vissza hazájába *Boroszlóba*. Hadd teljék azoknak is kedve a maguk szülőltében.

— **(Meggzúnt a negyvennapos zár.)** Megirtuk annak idején, hogy a nyár folyamán előfordult számos ebveszettségekre a hatóságok a vidéken is negyvennapos zárlatot rendeltek el a kutyákra. A negyvennap tegnap járt le s így ha újabb hatósági intézkedés nem történik, holnap már szabadon bocsáthatók az eddig láncon tartott kutyák. Dacára azonban annak, hogy a veszély már elmúlt, jó lesz a gazdáknak saját érdekükben is felügyelni kutyáikra, mert hiszen igen könnyen megeshetik, hogy elcsigázott s az éhségtől megveszett kóbor ebek újra kezdik garázdálkodásukat s akkor ott vagyunk, ahol ez előtt negyven nappal voltunk.

— **(Vízállások.)** Eddig naponta ugyanazon hírek érkeztek a különböző folyók vízállásáról. A folyók vagy stagnáltak, vagy a rendes magasságon jóval aluli vízállás mellett folytak medreikben. A felsővidéken volt s nálunk is érezhetővé vált nagyobb esőzések folytán azonban most megváltozott az állapot. A m. kir. földművelésügyi miniszterium vizrajzi osztályának legújabb jelentése szerint a Duna Budapestenél öt, *Mohácsnál* nyolc és *Paksnál* szintén nyolc centimétert áradt, ugy szintén áradást mutat a *Dráva* is *Eszék* mellett. Ezek az áradások természetesen olyanok, melyeket néhány melegebb nap után ismét apadás vált fel.

— **(Öt krajeárért skandalum.)** Az ilyen heti vásárok alkalmával nálunk egymást érik a balesetek, miket felváltanak a skandalumok. A *Nádor* kávéház előtt egy falusi menyecske paradicsomot árult s vett tőle többek között egy néni is, a ki saját állítása szerint — 20 fillért adott a menyecskének. A menyecske pedig azt állította, hogy 10 fillért adott neki. Abból épült ki aztán a csinos skandalum, melynek csodájára összefutott a fél piac. A különböző diszjelzőkből s atkozódásokból, mikkel a két amazon illetve egymást, egész szótárt lehetne összeállítani. Mégis a menyecskének lehetett igaza, mert a néni mikor már kiperelte magát, a nélkül, hogy rendőrt keresett volna igazságának védelmére, szépen elment.

— **(Csavargó leány.)** Pécs is kezd a nagy városok sorába emelkedni, melyeknek egyik ismervük az, hogy mindkét nemből sok csavargó lézeng bennük. Ma is egy *Stiefl* Margit nevezetű foglalkozás nélküli hajadont tartóztatott le a rendőrség, a kit azen felül még a kórházba is be kellett szállítani. Ott majd gondolkodhatik azon nyugodtan s kényelmesen, hogy mihez is kezdjen, ha felgyógyul s kikerül onnan.

— **(Névmagyarosítások.)** *Kiskoru Fiedl* József és *Fiedl* Mihály gödrei illetőségű pécsi lakosok vezetéknevének *Farkas*-ra kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— **(Uj anyakönyvvezetők.)** A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök *Somogy vármegyében* az *iháros-berényi* anyakönyvi kerületbe *Horváth* Lajos segédjegyzőt, a *drávafokiba* pedig *Mozsgai* Gyula segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki és mindkettőt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **(Bajor pénz.)** Ma délelőtt tíz és tizenegy óra tájban vagy öt-hat apróbbnál apróbb gyerek kíséretett egy dencsházai parasztasszonyt, ki menet egyre sóhajtozott, hogy „jaj végem van, agyonüt az uram!”. Majd egy rendőrrel felment a rendőrségre s a biztosnak nagy keservesen panaszolta el, hogy egy éhietlen gazember kölyök — ilyen formán mondta — egy öt koronás helyett épen olyan nagyságu bajor pénzt adott neki, s a csalást csak akkor vette észre, mikor a gyerek már odább állt. Hát most mit csináljon? — kérde a rendőrbiztost! A baj persze nem oly kétségbeejtő, mert hisz a bankokban megveszik s csak néhány fillér leszen a veszteség. De a jó néni abban nem akart megnyugodni, hanem neki indult azt az istentelen kölyköt megkeresni s ha megtalálja, bizony ő maga sem tudja, hogy mit csinál annak az éhietlennek, a ki a tudatlan asszonyt ilyen csunyán becsapta. A mint mondta, úgy is tett. Azzal az öt-hat gyerekekkel aztán újra neki indult a városnak, hogy megkeresse a gonosz fiút.

— **(Heine az aszfalton.)** Ma reggel a ferenciek utcáján egy vidéki kofaasszony egy diszkótéses *Heine* verskötetet talált. A szegény asszony, ki mindössze annyit tudott a könyvből, mint a mennyit látott, tudniillik, hogy a könyv szép aranyosra van kipingálva, elvitte *Heinet* a rendőrségre, hol igazolt tulajdonosa átveheti.

— **(Körözött sikkasztó.)** Annak idején megirtuk, hogy *Kaufer* Jenő dr. ügyvéd segédje, *Krauss* Lipót, principálisa pénzének egy részével nyomtalanul vált s dacára a rögtön megindított körözésnek, mindeddig nem tudtak hollétére akadni, mignem végre ma önként jelentkezett a hatóságnál. *Krausz* Lipót, mikor nyomtalanul eltűnt a sikkasztott összeggel, katonáékhoz vonult be gyakorlatra s ezért nem tudtak ráakadni s ha ott maradhatott volna, tán meg sem találták volna sohasem. Hogy mi vitte a szerencsétlen fiatalembert arra, hogy főnökétől sikkasztson s ismét arra, hogy önként jelentkezék, azt a megindított vizsgálat logja kideríteni.

— **(Részeg emberek.)** Nem hiába mondja a közmondás, hogy a terhes koci s részeg ember elől legjobb kitérni, de igaza is van. Tegnap éjjel a szeminarium mellett két részeg ember tántorgott egymást átölelve. Minthogy a szesz a legtöbb embert jó kedvre hangolja, semmi sem természetesebb, mint, hogy ennek a két embernek is széles jó kedvük volt s ennek folyamánaképen végig ordították az utcát, az ablakokat megzörgettek s hasonlóképen szórakoztak. Jött velük szembe két nő, kik a patikába siettek. A mint a

részek emberek észrevették a két nőt, állati ösztönük felébredt bennük s inzultáltak őket. Azonban ezek sem vesztették el lélekjelenlétüket, mert a mint a berugott alakok feljűk nyultak, mindegyik mintegy parancsszóra akkorát lökött rajtuk, hogy amugy is gyenge egyensúlyukat elvesztve a járdáról legurultak majd a vízfolyásba. Mire feltápáskodtak, a két nő már a plebánia utcán sietett tova.

— **(Kétféle cipő.)** A szórakozottság, avagy a nagy sietség sokszor megzavarja az ember esztétikáját s így esett meg, hogy az egyik lábra sötét sárga, a másikra fekete cipőt húzott egy konyhahölgy s így jött ki a piacra, a hol ugyancsak nevettek a kétféle cipőn. Mikor a két különböző cipő tulajdonosnője észrevette önmagán a furcsaságot, ott hagyva a piacon kosarát fej nélkül futott haza kiköszörölni a toiletté csorbát. Szörnyen restelte a dolgot, pedig hát miért? Így legalább mindenki látta, a ki látta, hogy legalább is két pár cipője legyen.

— **(Tolvaj székfonó.)** Nálunk is ismert alakjai az utcának azok a székfonók, kik egy-egy széket vetve vállukra, végigkiabálják az utcákat. Egy ilyen alak tévedt a napokban Görcsöny községbe, hol szintén hangos szóval kínálta fel szolgálatait, míg végre Kovács József házában munkát adott neki. A derek székfonó el is végezte a reá bízott munkát, mikor azonban elment, Kovács Józsefné arra a kellemetlen tapasztalatra jutott, hogy a székfonó elvitte magával urának egy felöltőjét is, mely a konyhában volt felakasztva. A tolvaj székfonót most keresik.

— **(A joglyceum renoválása.)** A helybeli püspöki joglyceum renoválása már annyira előhaladt állapotban van, hogy szeptember elsején, a mondott terminusra, teljesen készen fog állani. Az épületnek most két bejárata van, egy ujat nyitottak a liceum-utca felől, a mely a képezdészek bejárata lesz. Most ugyanis a jogi fakultás s a tanítóképző intézet el van különítve egymástól. A tanítóképző intézet az épületnek a liceum-utca felőli részét foglalja el, míg a főutca néző rész a jogi fakultás területét foglalja magában. A két lépcsőház lépcsői márványból vannak, nem, mint azelőtt, távol. Az emeleti folyosókat mozaikkal rakták ki, míg a földszinti folyosó kövezete márvány. Mire visszajönnek jogászaink a nagy szünetről, megijedve fogadják őket a vén épület.

Művészet, irodalom.

○ A Tolnavármegye Garay János Nagy Képes Naptára Szegzárdon már szedés alatt van Molnár Mór nyomdájában. A naptár szépirodalmi része is jó részben már együtt van; ezek közül fölemlítjük: Greguss Ágost nagyérdékű és feledésbe ment cikkét Garay Jánosról, a mit a nagy költő özvegye engedett át a naptár részére; Santha Károly »Anyám Emléke« és »Oh ne törd le a virágot« című két szép költeményét, Mányoky Tamás »Imádság és tör« című tanulságos történetét, dr. Szabó Gyula törvényszéki bíró »Az idegen nő« című pompás novelláját, Borzsák Endre »Lefokozás« című humoros elbeszélését, Veszeli Károly »Elmult ifjúság« című kitűnő költeményét, Surányi Viktor »A gyámoltalanok«

című jóízű elbeszélését, Kovách Aladártól a vármegyei muzeum népszerű ismertetését; ezenkívül cikkeket ígértek Boda Vilmos és Rátkey László és dr. Kammerer Ernő orsz. képviselők; Bodnár István Garayról és Bezerédj Istvánról szóló közleményi, Kálmán Dezső és dr. Leopold Kornél szerkesztő. A naptárhoz két nagybecsű illusztráció is lesz mellékelve; egyik egy európai hírnevű festő művésznök képét, az Angyalai üdvözlőt ábrázolja s egyik legelső külföldi műintézetben készül, a másik Garay Ákos hat képből álló pompás, humoros illusztrációja; továbbá még vagy 20 helyi vonatkozású kép. A címtár is sokkal bővebb lesz, mint a prospektusban jelezve volt, úgy, hogy ügyvédek, orvosok, tisztviselők, egyesületek, iparosok, kereskedők részére nélkülözhetetlenné válik, s mindezek mellett az ára csak 80 fillér. Szerkesztője: Székely Ferenc, Tolnavármegye főlevéltárosa.

TÁVIRATOK.

— **Gróf Lónyayékról.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lónyay gróf táviratban értesítette uradalmi intézőjét, hogy nejevel Stefániával együtt szeptember nyolcadikán Bodrog-Olasziba érkeznek néhány napra.

— **Vihar Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fővárosban ma déli egy órakor vihar vonult át. Felőráig szakadó zápor esett.

— **Umberto özvegye.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Linzből táviratozzák, hogy Margit özvegy olasz királyné ma reggel Misurinába utaztában Linzbe érkezett, a hol az udvari vonat negyedóránál időzött. A talpig feketében levő királynét nagyszámu közönség nézte és részvételt üdvözölte.

— **A német nagykövet Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Gróf Szógyény-Marich László,

berlini osztrák-magyar nagykövet, ma reggel Berlinből Bécsbe érkezett.

— **Fölmentett ezredes.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Belgrádból jelentik, hogy Gyorgyevics Vladan, volt szerb miniszterelnököt fölmentették tartalékos egészségügyi ezredesi rangjától.

— **Háboru Khinában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hongkongból jelentik, hogy Lami, fekete zászlós vezér, háromezeröttszáz emberrel Peking felé tart. Az egész uton bujtogató plakátok vannak kifüggesztve; a *benszülöttek és a katonák fosztogatják, pusztítják a missziók házeit.*

A török szultán a berlini kabinetnek táviratozott, örömet fejezve ki a szövetségeseinek Pekingbe való bevonulása és a követek sikere felett.

— **Elhalt kommunista.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Clause-*ret*, híres francia képviselő, a ki annak idején tagja volt a kommünnek, Párisban ma reggel meghalt.

— **Dunába ugrott bankhivatalnok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Frank Manó bankhivatalnok Budapesten ma délelőtt a járókelők szemláltára a lánchidról a Dunába ugrott; de kimentettek. Tettének oka ismeretlen.

Szerkesztői üzenet.

Részvétellel levő. Köszönjük sziveségét. Nálunk tollhíából csuszott a kéziratba levelezőnk tudósításában. »Ilonka«: »Blanka« helyett. *De miképp juthatott a „P. N.“ ma reggeli számába ugyanez a hiba? Kérjük ön. Mi nem kérjük; de tudjuk. Hat mire való a »P. N.«-nál az — olló?!*

Laptulajdonos: SZAUTTER GUSZTÁV
Felelős szerkesztő: PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

HIRDETMÉNY.

1901. évi január hó 1-ével az alábbi puszták 3 illetve 6 évre hasznobérbe adatnak:

Podgajce,	Matty	közs. határában pl. m. 353 hold;
Lauka,	Dárda	„ „ „ „ 273 „
Medrovics,	Torjancz	„ „ „ „ 238 „
Pieskovi,	Kácsfalv	„ „ „ „ 172 „
Framjavahada,	„	„ „ „ „ 157 „
Illiman,	„	„ „ „ „ 88 „
Blato,	Beremend	„ „ „ „ 33 „

A 10% bánatpénzzel ellátott ajánlatok f. é. szeptember hó 15-éig adandók be.

Közelebbi feltételek Dárdán az igazgatósági irodában tudhatók meg.

Schaumburg-Lippe hercegi
dárdai uradalom
igazgatósága. (Baranyamegye.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes június 1-től.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	9:35	8:30	7:15	8:00	3:00
Uj-Dombovára é.	2:50	1:54	10:03	1:30	6:21

	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Kaposvárról ind.	1:21	4:11	8:52	1:00	4:44
Uj-Dombovára érk.	2:26	4:46	9:52	2:06	5:14
Bátaszékről ind. tv. sz. sz.	9:52	sz. v.	9:53		
Dombovára érkezik	1:40		12:55		

	Sz. sz.	Sz. v. tv.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Uj-Dombovár ind.	3:15	5:30	10:15	2:17	6:36
B.-Szt.-Lőrincz	4:46	7:31	11:33	3:39	7:39
Pécsre érk.	5:22	8:21	12:04	4:11	8:01

	Sz. v.	Sz. v.
Bécsből indul	6:50	8:15
N.-Kaniszaról ind.	2:22	4:57
Barcsra érk.	4:44	7:18
Pécsre	7:51	9:42

	V. v.	V. v.	Tv. sz. sz.
B.-Sellyéről indul	7:19	6:05	10:13
B.-Szt.-Lőrinczre érk.	8:22	7:01	11:25
Pécsre érk.	9:42	7:51	—

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Eszékről indul	5:40	8:48	12:25	8:00
Villányra érk.	6:54	10:05	1:41	9:30
Mohácsról indul	5:50	9:13*	12:20	8:35
Villányra érkezik	6:35	9:58	1:05	9:20
Villányból ind.	7:01	10:13	1:48	9:40
Pécsre érk.	8:02	11:23	2:53	10:49

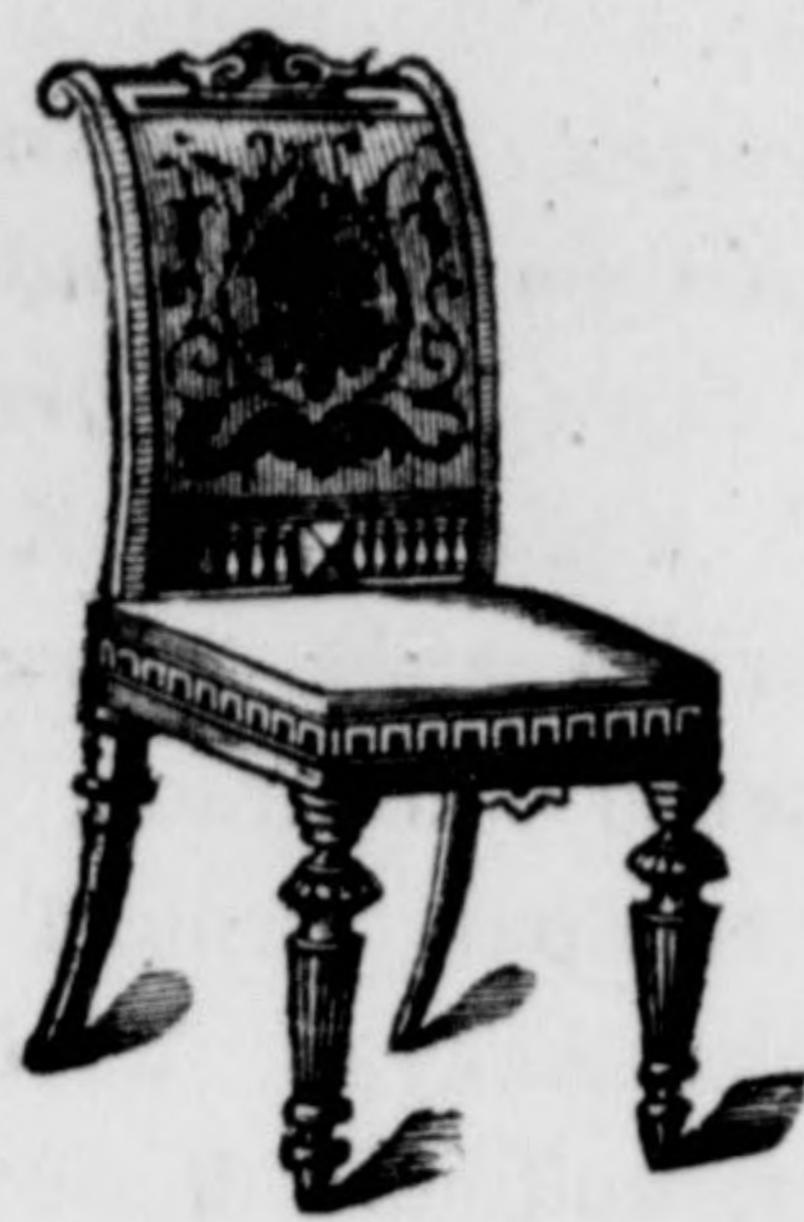
Hajó érk. Budapest-Mohács-Belgrádi vonal fölülről 7:20.**) alulról d. e. 11:35.***)

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délben 12:00. Mohácsra érkezik este 9:50

*) Csak szerdán, pénteken és vasárnap közlekedik.

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán pénteken és vasárnap indul reggel 8:30 fölfelé minden péntek, vasárnap és kedden 2:00

Budapest-Mohácsi vonal; naponként Mohácsról indul d. e. 10:30, Budapestre érkezik éjjel 12:50

A n. é. butorvásárló-közönség figyelmébe!

Van szerencsém közhírré tenni, hogy a **Makár-utca 18-20. sz. alatt** lévő butorraktárom **további fönntartása** mellett, a n. é. közönség kényelmének teljes kielégítésére

a Ferenciek-utca 7. sz. a., dr. Kereky-féle házban

BU TOR RAK TÁ RT

rendeztem be, hol csakis saját készítményű, solid kivitelű butoraim állanak a n. é. vásárló közönség rendelkezésére, különféle stilben és legolcsóbb árak mellett, nagy választékban.

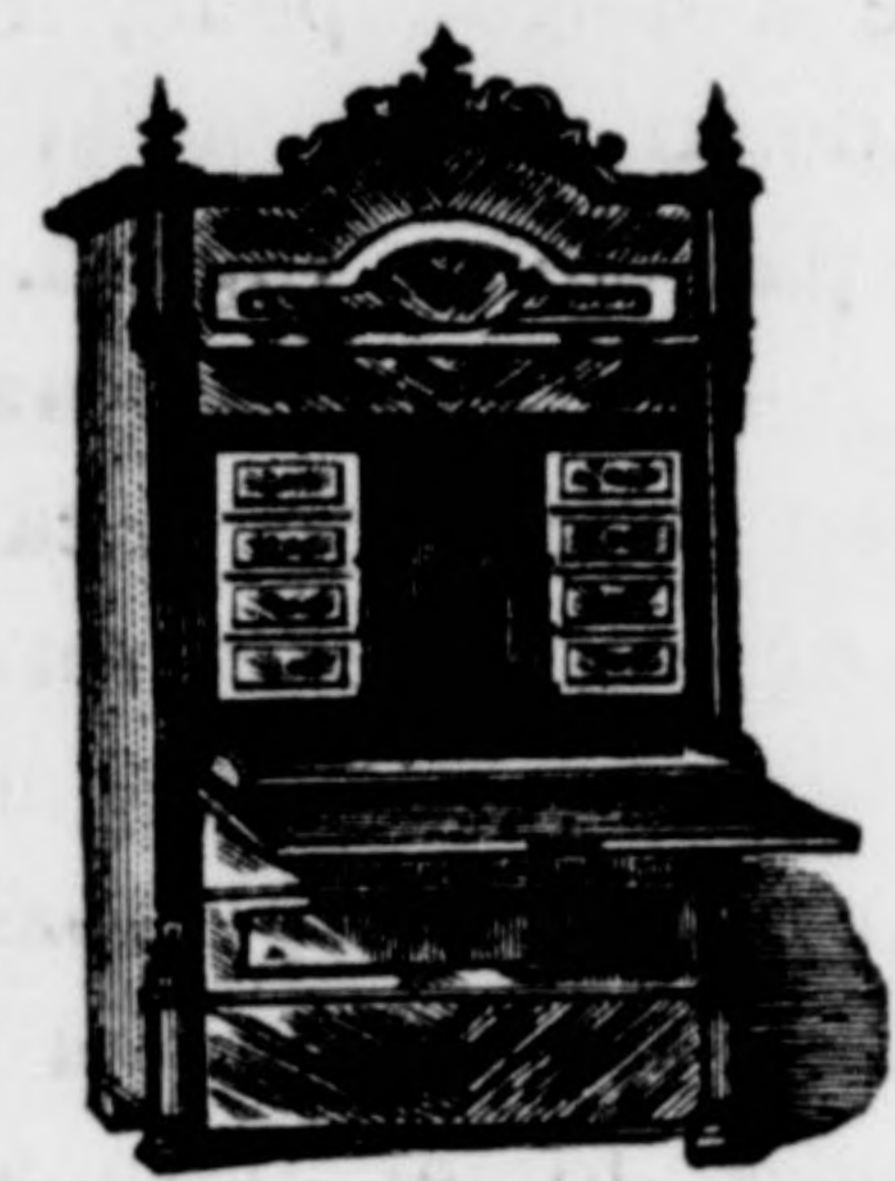
Kérem tehát előforduló szükség esetén a n. é. közönség b. pártfogását.

Pécs, 1900. augusztus hóban.

Kiváló tisztelettel

KLEIN ADÁM,

épület- és butor-asztalos.
(Makár-utca 18-20.)

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek föl.

Ezen rovat alatti hirdetések ára 10 szóig 40 fillér, — minden további szó 4 fillér.

APRÓ HIRDETÉSEK.

KISHIRDETÉSEK elfogadtatnak a kiadóhivatalban és az elárusító helyeken.

Lapunk egyes számai kaphatók és kishirdetések elfogadtatnak a következő helyeken:

Breisach Aranka,
(tőzsde, Irgalmasok-utca 2. sz.)

Habler Anna,
(tőzsde, Pécsi Takarékpénztár átellen.)

Léhner Béla,
(fűszerkereskedés, Korona-vendéglő.)

Sipos János,
(fűszerkereskedés, Pálya-utca.)

Grosz József,
(tőzsde, Jókai-tér.)

Herdlein-féle tőzsde,
(Király-u. Lyceum-templom átellen.)

Molnár János,
(fűszerkereskedés, Király-utca.)

Özv. Tausz Vilmosné,
(dohánytőzsde, Király-utca 1. sz.)

Gyimóthy Gyula,
(fűszerkereskedés, Vásár-tér sarkán.)

Kugler József,
(fűszerkereskedő, Makár-utca.)

Rözge István,
(fűszerkereskedés, Batory és Klimó-u. sark.)

Perczel-utca 33. számú házban egy utcái lakás 4 szoba, konyha és előszoba nagy suterénnal kiadó.

Ugyanott egy udvari 1 szoba és konyhából álló lakás kiadó.

Cserépkályhák, régi alakúak, olcsó áron eladók. Érdeklődők forduljanak a kiadóhivatalhoz.

Legszébb névjegyek, meghívók és egyéb nyomtat-

ványok Taizs József könyvnyomdájában kaphatók.

Ugyanott írószerek és papírok nagy választékban raktáron tartatnak.

Duplex petroleum lámpák — gázvilágítás bevezetése

miatt — olcsó áron eladók. — Cím a kiadóhivatalban.

Egy vendéglő, jó forgalmu, régóta fönálló, más vállalat miatt kiadó. Bővebbet a kiadóhivatalban.